

Uchwała Nr IV.44.2015
Rady Powiatu Ełckiego
z dnia 26 lutego 2015 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi Pana Łukasza Koniecko.

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013, poz. 595, ze zm.), art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267, ze zm.) i § 124 Statutu Powiatu Ełckiego, przyjętego uchwałą Nr IX.86.2011 Rady Powiatu Ełckiego z dnia 31 maja 2011 r. w sprawie uchwalenia Statutu Powiatu Ełckiego (Dz. Urz. Woj. Warmińsko - Mazurskiego z 2011 r., Nr 95, poz. 1633, ze zm.) Rada Powiatu Ełckiego uchwala, co następuje:

§ 1.

Po rozpatrzeniu skargi z dnia 24 października 2014 r. w przedmiocie sposobu realizacji przez Powiatowy Urząd Pracy w Ełku wniosku o przyznanie środków Funduszu Pracy na podjęcie działalności gospodarczej uznaje się skargę za niezasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Powiatu Ełckiego do przekazania skarżącemu ww. uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

*Załącznik
do Uchwały IV.44.2015
Rady Powiatu Elckiego
z dnia 26 lutego 2015 r.*

Uzasadnienie

Pan Łukasz Koniecko 24 października 2014 roku skierował do Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej skargę na Powiatowy Urząd Pracy w Elku, a „właściwie na urzędników przyjmujących i rozpatrujących wnioski”, jak precyzuje skarżący w piśmie przewodnim, zarzucając urzędnikom pracującym w PUP w Elku opieszałość, przewlekłość w załatwianiu jego sprawy oraz niewłaściwe gospodarowanie środkami Funduszu Pracy.

W istocie jest to skarga na działanie starosty elckiego, który nie przyznał p. Łukaszowi Konieckiemu środków na podjęcie działalności gospodarczej zgodnie ze złożonym przez niego wnioskiem, ale przyznał mu kwotę mniejszą niż wnioskowana oraz uzależnił zawarcie umowy o dofinansowanie od wynajęcia przez wnioskodawcę lokalu do prowadzenia działalności usługowej.

Starosta elcki zgodnie z art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy może przyznać bezrobotnemu jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanego z podjęciem tej działalności w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia.

Starosta elcki nie przyznaje ww. środków jednoosobowo, ale z pomocą powołanej przez siebie komisji, w której sam zasiada, i w oparciu o regulamin. Regulamin odwołuje się wprost do ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, przywołując katalog warunków, po których spełnieniu starosta może uwzględnić złożony wniosek, oraz wysokość kwoty dofinansowania, której nie może przekroczyć.

Wnioski, które sprostają wymaganiom formalnym, są rozpatrywane pod względem merytorycznym i starosta może wnioskodawcom przyznać odpowiednią kwotę dofinansowania. Oznacza to, że wnioski, które spełniają wymagania formalne, nie są automatycznie załatwiane pozytywnie, ale komisja analizuje każdy wniosek osobno i ocenia według zawartych w regulaminie kryteriów. Wniosek p. Ł. Koniecki został rozpatrzony 1 września 2014 roku pozytywnie, ale komisja postawiła warunek wynajęcia lokalu. Komisja miała prawo ingerować w treść wniosku i oceniać jakość planu biznesowego. Postawą takich działań jest m.in. paragraf 7, ust. 1, pkt 2 przywoływanego powyżej regulaminu, który mówi, że komisja powinna brać pod uwagę realność powodzenia w przyszłości i trwałość zaplanowanego przedsięwzięcia. Pan Łukasz Koniecko odmówił spełnienia postawionego przez komisję wynajęcia lokalu do prowadzenia działalności gospodarczej, w tej sytuacji starosta elcki odstąpił od podpisania z nim umowy w sprawie dofinansowania.

Bez wątpienia p. Ł. Koniecko nie został poinformowany pisemnie o decyzji komisji w jego sprawie w ciągu 30 dni, ale odebrał pismo w PUP po 42 dniach od złożenia wniosku. Powiatowy Urząd Pracy w Elku mógłby wykazać się większą starannością i przesłać zainteresowanemu niezwłocznie sformułowane 4 września 2014 pismo, które odebrał on osobiście 23 września 2014 roku. Jednak termin powiadomienia nie miał wpływu na ostateczne załatwienie sprawy.